

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 70/23

U Luxembourg 4. svibnja 2023.

Presuda Suda u predmetu C-389/21 P | ESB/Crédit lyonnais

Sud potvrđuje ESB-ovo odbijanje da u svrhu izračuna omjera financijske poluge društva Crédit lyonnais isključi 34 % njegovih izloženosti prema Caisse des dépôts et consignations

On je ukinuo suprotnu presudu Općeg suda, koji je prekoračio granice svojeg sudskog nadzora i zamijenio ESB-ovu ocjenu rizika prisilnih prodaja kojem je izloženo društvo Crédit lyonnais svojom ocjenom

Crédit lyonnais dioničko je društvo francuskog prava koje je dobilo odobrenje za rad kao kreditna institucija. Ono je društvo kći društva Crédit agricole SA te kao takvo podliježe izravnom bonitetnom nadzoru Europske središnje banke (ESB).

Dana 5. svibnja 2015. Crédit agricole zatražio je od ESB-a u svoje ime i u ime subjekata iz grupe Crédit agricole, među kojima je i Crédit lyonnais, odobrenje¹ da u svrhu izračuna omjera financijske poluge isključi izloženosti prema Caisse des dépôts et consignations (Depozitni i založni fond, Francuska, u daljnjem tekstu: CDC), francuskoj javnoj ustanovi, koje proizlaze iz depozita uloženi na više vrsta štednih računa, koji se, u skladu s primjenjivim francuskim zakonodavstvom, obvezno moraju prenijeti CDC-u (u daljnjem tekstu zajedno: pravno uređena štednja).

Odluka od 24. kolovoza 2016., kojom je ESB odbio dodijeliti zatraženo odobrenje društvu Crédit agricole, poništena je presudom Općeg suda². Nakon te presude društvo Crédit agricole zatražilo je ponovno od ESB-a odobrenje da isključi izloženosti prema CDC-u. Odlukom od 3. svibnja 2019.³ ESB je ovlastio društvo Crédit agricole i subjekte koji su članovi grupe Crédit agricole – osim društva Crédit lyonnais – da za potrebe izračuna omjera financijske poluge isključe svu svoju izloženost prema CDC-u. Nasuprot tomu, društvo Crédit lyonnais bilo je ovlašteno isključiti ju samo u visini od 66 %. U spornoj odluci ESB je smatrao da posjeduje diskrecijsku ovlast u ovom predmetu te je primijenio metodologiju koja u obzir uzima tri elementa, odnosno kreditnu sposobnost francuske središnje države, rizik prisilne prodaje i razinu koncentracije izloženosti prema CDC-u.

Opći sud je usvojio tužbu društva Crédit lyonnais za poništenje sporne odluke, u dijelu u kojem se njome odbilo ovlastiti to društvo da iz izračuna svojeg omjera financijske poluge isključi sve svoje izloženosti prema CDC-u⁴. Konkretno, Opći sud je smatrao da je razlog sporne odluke koji se odnosi na ocjenu razine rizika prisilne prodaje zahvaćen „nezakonitošću“. Posljedično, smatrao je da druga dva elementa metodologije koju je primijenio ESB nisu

¹ Predviđeno u članku 429. stavku 14. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 37., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/62 od 10. listopada 2014. (SL 2015., L 11, str. 37.)

² Presuda od 13. srpnja 2018., Crédit agricole/ESB, [T-758/16](#) (vidjeti i priopćenje za medije br. [110/18](#))

³ Odluka ECB SSM-2019-FRCAG-39 (u daljnjem tekstu: sporna odluka)

⁴ Presuda od 14. travnja 2021., Crédit lyonnais/ESB, [T-504/19](#) (u daljnjem tekstu: pobijana presuda)

mogla dovesti do toga da ESB u spornoj odluci odbije dodijeliti društvu Crédit lyonnais pravo da isključi sve svoje izloženosti prema CDC-u.

Odlučujući o žalbi koju je podnio ESB, Sud je ukinuo pobijanu presudu i – konačno odlučujući o sporu – odbio tužbu društva Crédit lyonnais. Svojom presudom Sud je dao pojašnjenja o razini nadzora koji sudovi Unije primjenjuju kada ocjenjuju zakonitost upravnih odluka koje je donio ESB, u slučajevima kada ta institucija ima široku marginu prosudbe.

Ocjena Suda

Sud podsjeća na to da, s obzirom na to da ESB raspolaže širokom diskrecijskom ovlasti da dodijeli ili ne dodijeli odobrenje da se za potrebe izračuna omjera financijske poluge isključe izloženosti koje ispunjavaju određene kriterije, sudski nadzor koji mora provesti sud Unije u pogledu osnovanosti razloga odluke ESB-a ne smije dovesti do toga da on ESB-ovu ocjenu zamijeni svojom ocjenom. Cilj tog nadzora je provjeriti da se ta odluka ne temelji na materijalno netočnim činjenicama i da ne sadržava očitu pogrešku u ocjeni ili zlouporabu ovlasti. U tu svrhu, sudovi Unije ne samo da moraju provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaznih elemenata, kao i njihovu pouzdanost i dosljednost, već i to predstavljaju li navedeni elementi skup relevantnih podataka koje treba uzeti u obzir prilikom ocjene složene situacije te jesu li oni takve naravi da podupiru zaključke koji su iz njih izvedeni. Naime, kada neka institucija posjeduje široku diskrecijsku ovlast, suštinsku važnost ima poštovanje procesnih garancija, među kojima se nalazi i obveza nadležne institucije da pažljivo i nepristrano ispita sve elemente relevantne za predmetni slučaj.

Sud primjećuje da je Opći sud, provodeći vlastitu ocjenu obilježja pravno uređene štednje i njihova kumulativnog učinka, smatrao da razina rizika prisilnih prodaja nije dovoljno visoka da opravda ESB-ovo odbijanje da isključi cjelokupne izloženosti društva Crédit lyonnais prema CDC-u iz izračuna omjera financijske poluge.

No pritom, s jedne strane, Opći sud nije doveo u pitanje ESB-ova utvrđenja u pogledu obilježja pravno uređene štednje koja su ESB dovela do toga da zaključi da ta obilježja ne omogućuju potpuno isključenje sveg rizika društva Crédit lyonnais da će biti prisiljeno provoditi prisilne prodaje. To posebice vrijedi za ESB-ova utvrđenja koja se odnose na veliku likvidnost pravno uređene štednje zbog nedostatka zakonskog mehanizma kojim bi se ograničavala njezina povlačenja kao i na obvezu društva Crédit lyonnais da isplaćuje svoje deponente i tijekom desetodnevnog roka za usklađivanje između njegovih pozicija i pozicija CDC-a. Posljedično, rasuđivanje Općeg suda ne dovodi u pitanje materijalnu točnost, pouzdanost i dosljednost elemenata uzetih u obzir u toj odluci niti se njime utvrđuje da ti elementi ne predstavljaju sve relevantne podatke koje je ESB u ovom predmetu trebao uzeti u obzir.

S druge strane, zaključak Općeg suda prema kojem podaci koje je ESB uzeo u obzir nisu bili takve naravi da podupiru zaključke koji su iz njih izvučeni u spornoj odluci proizlazi iz njegove vlastite ocjene razine rizika prisilnih prodaja. Ta se ocjena – iako se temelji na istim elementima poput onih koje je ESB uzeo u obzir – razlikuje od ocjene te institucije a da se pritom ne ističe da je potonja očito netočna.

Rasuđujući na taj način Opći sud, umjesto da je proveo nadzor nad očitom pogreškom u ocjeni koji je bio ovlašten provesti, svojom je ocjenom zamijenio ocjenu ESB-a, i to u situaciji u kojoj ta institucija raspolaže širokom marginom prosudbe.

Usto, kada je riječ o ocjeni Općeg suda ESB-ova opravdanja koje se temelji na iskustvu nedavnih bankarskih kriza, on nije utvrdio zbog čega razmatranja prema kojima se depoziti pravno uređene štednje – za razliku od depozita po viđenju – ne mogu investirati u rizičnu ili nelikvidnu imovinu, mogu dokazati očito pogrešan karakter ESB-ove ocjene rizičnog scenarija masovnih povlačenja od kojeg je trebalo poći kako bi se analizirao rizik prisilnih prodaja kojem je bilo izloženo društvo Crédit lyonnais. Isto vrijedi i u pogledu razmatranja koja se temelje na razlici između dvostrukog jamstva Francuske Republike koje uživaju računi pravno uređene štednje i mehanizma jamstva koji proizlazi iz Direktive 2014/49⁵.

⁵ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL 2014., L 173, str. 149.)

Sud iz toga zaključuje da je Opći sud poništio spornu odluku zamijenivši ESB-ovu ocjenu rizika prisilnih prodaja kojem je bilo izloženo društvo Crédit lyonnais vlastitom ocjenom a da nije utvrdio na koji način ESB-ova ocjena sadržana u toj odluci u tom pogledu sadržava očitu pogrešku u ocjeni. Na taj je način on prekoračio granice svojeg sudskog nadzora. Također je pogrešno smatrao da je ESB povrijedio svoju obvezu da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne elemente predmetnog slučaja.

Nakon djelomičnog ukidanja pobijane presude **Sud je konačno odlučio o prvostupanjskoj tužbi.** Nakon što je analizirao argumente koje je društvo Crédit lyonnais isticalo u prvostupanjskom postupku, **zaključio je da, s obzirom na ograničeni sudski nadzor koji je dužan provesti zbog postojanja široke diskrecijske ovlasti ESB-a u ovom predmetu, društvo Crédit lyonnais nije uspjelo dokazati da su ocjene te institucije iz sporne odluke koje se odnose na rizik prisilnih prodaja i kreditnu sposobnost Francuske Države očito pogrešne.** Stoga Sud potvrđuje odluku o odbijanju isključenja 34 % izloženosti društva Crédit lyonnais prema CDC-u u svrhu izračuna njegova omjera financijske poluge.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Suda se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

